

Het VS debacle in Afghanistan en de gruwel van imperialistische overheersing

Bij de bomaanslag op het vliegveld van Kaboel op 27 augustus kwamen ten minste 170 mensen om het leven, Afghanen voor het overgrote deel. De « oorlog tegen het terrorisme » die 20 jaar geleden door de leiders van de VS werd gestart, met de steun van hun NAVO-bondgenoten, waaronder België, loopt uit op een bloedige chaos waar het terrorisme steeds erger wordt.

Alle Westerse legers, maar ook de agentschappen van de Verenigde Naties, die deze oorlog hebben gesteund onder het mom van het brengen van democratie en het verdedigen van vrouwenrechten, laten nu gewetenloos veel van hun Afghaanse medewerkers in de steek, evenals degenen die geloofden in de blijvende aanwezigheid van het Amerikaanse leger. En de hele Afghaanse bevolking staat nu onder het bewind van de Taliban.

Het Amerikaanse leger beweerde te strijden tegen deze reactionaire gewapende bendes die hun dictatuur opnieuw willen opleggen aan het Afghaanse volk en vooral aan de vrouwen. Maar het zijn de Amerikaanse leiders zelf die ze uit het niets hebben vervaardigd. Aan het eind van de jaren zeventig financierden en bewapenden zij de islamitische militieën die tegen de Sovjetbezetting van Afghanistan vochten. Deze militieën keerden zich tegen de VS, tot ze een keer aan de macht kwamen. Maar na te zijn verdreven, brachten twintig jaar militaire bezetting door de VS hen weer aan de macht.

Terwijl de VS miljarden dollars uitgeven aan deze oorlog, zijn zij er niet in geslaagd een redding te organiseren van alle Afghanen die dat wilden. Wat zou het gekost hebben om een luchtbrug te voorzien om hen te redden? Een druppel op een gloeiende plaat vergeleken met het bedrag dat aan bommen en

andere oorlogsmachines wordt uitgegeven.

Maar we maakten ons geen illusies als we zien dat de Verenigde Staten niet eens in staat zijn om de Haïtiaanse bevolking te helpen, die zich op een paar honderd kilometer van de Amerikaanse kust bevindt en net door een aardbeving is getroffen. Net zoals zij tien jaar geleden niet in staat waren te helpen tijdens de vorige aardbeving, die 200.000 mensen het leven kostte en de hele hoofdstad van Haïti verwoestte. Nogmaals, een fractie van het geld dat het Amerikaanse leger heeft uitgegeven aan moorden, verwoesten en platbranden in Afghanistan, zou voldoende zijn geweest voor de wederopbouw van dit kleine land, het armste van het Amerikaanse continent, en dat is vandaag de dag nog steeds niet het geval, zelfs niet gedeeltelijk.

In deze oorlog in Afghanistan spelen de Europese en Belgische legers slechts de rol van loopjongens voor het VS-imperialisme. Maar zij hebben ook ingegrepen in Irak, Syrië, Libië, en zelfs in Mali, ter ondersteuning van het Franse imperialisme. Altijd met hetzelfde leed dat de plaatselijke bevolking wordt aangedaan en hetzelfde voorspelbaar rampzalige resultaat. Dit is imperialistische overheersing van de wereld in al zijn gruwelijkheid.

Alles wat in Afghanistan gebeurt, gaat ons, de arbeiders hier, ook aan omdat de Westerse leiders, die in de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor de chaos daar, het tegen ons zullen gebruiken. Nauwelijks hadden de Taliban weer voet aan de grond gekregen in Kaboel of onze politieke leiders riepen het schrikbeeld op van een nieuwe migratiegolf, die zij zeggen te willen stoppen.

Geen grenzen zullen deze mensen tegenhouden die de dood ontvluchten en hun leven en dat van hun kinderen willen redden. Een fundamenteel menselijk standpunt is dat zij zich moeten kunnen vestigen waar zij willen en, voor sommigen, zich moeten kunnen aansluiten bij vrienden of familieleden die

reeds zijn geëmigreerd. Maar zoals de cynische manier waarop de regering De Croo de 400 migranten in hongerstaking heeft behandeld, of de wens om Afghaanse vluchtelingen naar hun land terug te sturen terwijl de Taliban bezig waren de macht te heroveren, geven onze leiders er de voorkeur aan migranten als zondebok te gebruiken om de ontevredenheid op af te wentelen.

In België, zoals in het hele Westen, zullen de regeringen proberen de arbeiders nog meer te verdelen, door onze kameraden die uit Afghanistan komen te stigmatiseren, maar ook al degenen die uit Arabische of Turkse streken komen of die moslim zijn. De arbeiders mogen zich dus niet laten misleiden en van tegenstanders vergissen. De collectieve emancipatie van de arbeiders en de samenleving van het juk van de kapitalistische uitbuiting betekent ook de omverwerping van de macht van het imperialisme hier in Europa, maar ook in de VS en andere imperialistische landen. En deze twee taken zijn één en dezelfde.